

SFINȚII NOI MARTIRI, FĂCĂTORI DE MINUNI: RAFAIL, NICOLAE ȘI IRINA

Acești trei sfinți martiri l-au mărturisit pe Hristos Domnul și s-au jertfit pentru El în anul 1463. Chiar dacă au trăit acum 560 de ani, totuși îi putem așeza între sfinții secolului XX pentru că prin aparițiile lor, fie în vise sau în stare de veghe, între anii 1959 – 1962 ne-au descoperit amănunțit viața și pătimirile lor martirice. Pomenirea lor se face în fiecare an la **9 aprilie**.

Acești sfinți mucenici au trăit în insula grecească Lesvos, satul Thermi. La un kilometru de acest sat se află colina Karyes sau Călugărul. Aceasta și-a luat numele de Karyes de la asceții care au trăit aici, unii dintre ei –potrivit tradiției- au fost chiar ucenici ai Sfântului Grigore Palama arhiepiscopul Tesalonicului.

Sfântul Rafail de foarte tânăr a plecat din patria sa în Mistra pentru a studia medicina și filosofia.

O, fericită treime a vestiților Mucenici ai lui Hristos, Rafail, Nicolae și Irina, aduceți pururea rugăciuni pentru noi Sfintei Treimi, pentru ca să dobândim moștenirea cea de sus noi, cei ce strigăm: Aliluia! (Condac 13)

După înfrângerea creștinilor de către turcii la Varna îmbrățișează viața monahală și trăiește ca monah la o mănăstire din Macedonia. În acest timp este călugărit și primește numele Rafail, apoi este hirotonit ieromonah. În 1449 împăratul bizantin Constantin Paleologul îl face protosinghel al patriarhiei. Apoi este numit arhimandrit și trimis la Paris pentru a-i întări în credință pe creștini.

Aici îl cunoaște pe viitorul diacon Nicolae, care fiind impresionat de predicile lui renunță la studiile universitare și îl urmează pe părintele Rafail la Constantinopol. Nicolae va fi hirotonit diacon și îl va avea ca îndrumător duhovnicesc pe părintele Rafail. Din cauza că nu a vrut să participe la liturgia oficiată în catedrala Sfânta Sofia, de patriarhul de Constantinopol dimpreună cu reprezentantul papei, cardinalul Isidor, Cuviosul Rafail este exilat de împăratul Constantin în insula Enos împreună cu ucenicul său. Aici vor auzi de asediul contra Constantinopolului de către armatele lui Mahomed. Se vor refugia din calea turcilor care cuceriseră Constantinopolul în satul Termi la mănăstirea refăcută de Melpomena, unde trăia doar starețul bătrân care moare la scurt timp. Dar turcii au invadat acest sat în 1462 și în 1463 niște creștini din insulă s-au răscolat. Turcii au crezut că primarul satului și călugării i-au ajutat pe răscolăți.

Din Vinerea Mare la slujba Prohodului

turcii au năvălit în biserică. Din această zi și până marți din Săptămâna Luminată au fost chinuți de turci. Sf. Rafail a fost mai întâi lovit peste mâini cu patul puștii până când a paralizat. După aceea a fost lovit peste tot trupul, tras de barbă, târat pe pământ, străpuns cu lăncile pentru ca în final să fie tăiat cu fierăstrăul prin gură. Diaconul Nicolae a stat mereu lângă Părintele Rafael până la sfârșitul său martiric. Fiind o fire sensibilă i s-a oprit inima în timp ce vedea cum Sf. Rafail este chinut de turci. Apoi turcii au dat foc mănăstirii.

Sfânta Irina a fost fata primarului din Termi. Pe tatăl ei l-a chemat Vasile și pe mama ei Maria. Nu a fost singură la părinți, ci a mai avut un frate pe nume Rafail, după numele Cuviosului Rafail, care l-a și botezat, și care la vremea muceniei surorii lui, el avea 11 luni.

Sfânta Irina a suferit din partea turcilor chinuri cumplite. Mai întâi i s-a tăiat o mână pe care au aruncat-o în fața părinților săi. Apoi i s-a mai tăiat un picior. După aceea turcii i-au deschis gura și i-au tunat apă clocotită în ea. În cele din urmă au ars-o de vie într-un vas mare de lut. Fratele ei a fost luat din mâinile mamei lui aruncat jos și călcat în picioare. Mama ei a fost legată de copac și a făcut stop cardiac văzând prin ce chinuri trec copiii ei, iar tatăl a suferit multe chinuri: i s-a tăiat nasul, urechile, i-au scos ochii, ca în cele din urmă să fie junghiat.

(Vasiliki Rallis, Karyes colina sfinților Rafail. Irina si Nicolae)